

Hoe Duitse en Belgische groenen zelfs nu hun kerncentrales blijven sluiten

Posted on 3 september 2022 by Arnout Jaspers

Perfect werkende kerncentrales uitschakelen midden in de ernstigste energiecrisis sinds de Tweede Wereldoorlog. Niet alleen Duitsland, maar ook België ligt nog steeds op koers om dit te gaan presteren.

En dit is nu een van die gevallen die geen ingewikkelde analyse behoeft om de schuldige aan te wijzen: dat is de milieubeweging (Greenpeace voorop) en groenlinks (in Duitsland *Die Grünen*, in België *Groen*). Zoveel ideologische blindheid grenst aan landverraad.

Duitsland: kolen in plaats van kernenergie

U zult mij niet horen pleiten voor tribunalen, maar ik hoop wel dat groenlinks in Duitsland en België bij de volgende verkiezingen, na een crisiswinter met torenhoge energieprijzen en mogelijk massale black-outs, hier keihard op wordt afgerekend.

In Duitsland hield minister Robert Habeck van *Die Grünen* in ieder geval [nog tot vorige week vol](#), dat eind dit jaar de laatste drie Duitse kerncentrales afgeschakeld zullen worden; 4,2 gigawatt vrijwel CO2-loze elektriciteit – acht keer Borssele – die voortaan moet worden opgewekt door kolen- of bruinkoolcentrales. Om een idee te geven: elke gigawatt atoomstroom die wordt vervangen door stroom uit een kolencentrale scheelt zo'n 5 miljoen ton CO2-uitstoot per jaar.

België: alles moet dicht

In België gaat het om vier kerncentrales die op de nominatie stonden om de komende jaren gesloten te worden. Dit is het politieke levenswerk van de Belgische minister van Energie, Tinne van der Straeten (*Groen*). Onder zware druk werkt ze nu mee aan het tien jaar langer openhouden van twee van die centrales, Doel 4 en Tihange 3.

En zoals dat gaat in de politiek, claimt ze dit nu als haar eigen initiatief om het land door de energiecrisis te loodsen. Niettemin moeten van haar Doel 3 en Tihange 2, samen goed voor twee gigawatt stroom, nog steeds respectievelijk 1 oktober en 1 februari 2023 dicht.

Vanwaar dat verschil in behandeling? Als het over die twee kerncentrales gaat, heeft Van der Straeten het consequent over 'scheurtjescentrales'. Met Doel 3 en Tihange 2 was namelijk in 2012 iets aan de hand: er zouden 'scheurtjes' in hun drukvaten zitten. Voor wie het echte verhaal achter die door de milieubeweging geroepoeterde scheurtjes kent, is het ontluisterend dat een minister zich van dit soort kinderachtig gejengel bedient om haar agenda door te drijven.

Het verhaal van de scheurtjes

In 2012 bracht inspectie van de drukvaten rond deze twee reactorkernen, met een nieuw ultrageluid instrument, aan het licht dat er vreemde insluitsels in de wanden detecteerbaar waren, elk ongeveer zo groot als een dubbeltje of een euromunt, maar zo dun als een vloeitje. Zo'n drukvat heeft een stalen wand van meer dan tien centimeter dik, omdat de reactorkern en het primaire koelwater dat er doorheen stroomt onder een druk van 150 atmosfeer staat. Dat is fors: ongeveer half zo hoog als in een maximaal gevulde duikfles.

Als zo'n drukvat het begeeft is je hele dag verpest, dus de centrales werden meteen

stilgelegd om nader onderzoek te doen. De milieubeweging had uiteraard voordien z'n conclusies al getrokken: die drukvaten hadden op ontploffen gestaan, dus Doel 3 en Tihange 2 mochten nooit meer in bedrijf komen.

Toch was van meet af aan duidelijk, dat die insluitels geen scheurtjes waren zoals je die verwacht in een vat dat onder de druk dreigt te bezwijken. Dan zouden die scheurtjes namelijk loodrecht op de wand van het vat staan, terwijl ze er parallel aan lopen.

Dat is niet anders dan in een muur waar teveel gewicht op rust: dan ontstaan er scheuren die dwars door de dikte van de muur heen lopen, niet onzichtbare scheuren middenin de muur en parallel aan het oppervlak.

[Nader onderzoek toonde aan](#), dat het geen scheuren betrof, maar waterstofinsluitels die al bij het gieten van de drukvaten – destijds bij de Rotterdamse Droogdokmaatschappij – waren ontstaan en dat die geen afbreuk doen aan de sterkte van het drukvat.

De insluitels zijn na 2012 periodiek gemonitord, en ze breiden zich ook niet uit. Doel 3 en Tihange 2 leveren dus al weer jaren schone elektriciteit. Dat heeft de milieubeweging natuurlijk niet verhinderd om tot op de dag van vandaag spookverhalen de wereld in te slingeren over deze twee onveilige centrales met scheuren in hun drukvaten.

Ideologie in plaats van kennis

Dus nu moeten die van energieminister Van der Straeten midden in een energiecrisis toch vervroegd gesloten worden, want het zijn 'scheurtjescentrales'. Net als Christiane Van der Wal en Rob Jetten in Nederland, is zij een minister zonder enige relevante vakkennis of werkervaring: afgestudeerd in de afrikanistiek en rechten, en daarna alleen maar baantjes in het partijapparaat van *Groen* of als parlementariër. Op het onderwerp kernenergie probeert ze niet eens de schijn te wekken dat ze er meer van weet dan de slogans van Greenpeace.

Zou ze enig benul hebben waarom de reactorkern en het primaire koelwater onder 150 atmosfeer druk moeten staan, zodat zo'n enorm drukvat nodig is?

Die hoge druk is nodig om te voorkomen dat het koelwater gaat koken en

verdampen bij de temperatuur in de reactorkern, die ver boven de 100 graden ligt. Met stoom kun je namelijk de door de kernreacties geproduceerde warmte niet goed afvoeren, dat moet met vloeibaar water.

Die hoge temperatuur van het koelwater – ongeveer 300 graden – heb je nodig, om er buiten het drukvat gloeiend hete stoom van te maken, die in de aanpalende stoomturbine efficiënt stroom kan opwekken. Het maximale rendement van je elektriciteitsopwekking wordt namelijk bepaald door hoe heet de stoom aan het begin is. Je kunt wel een watergekoelde kernreactor zonder drukvat bouwen, maar met stoom van maar 100 graden haal je een belabberd rendement.

U, lezer, hoeft dit niet te weten, maar als u tot hier gekomen bent, begrijpt u waarschijnlijk al meer van kernreactoren dan de Belgische minister van energie.

Greenpeace voert actie voor kolenstook

Beleid wordt door de Nederlandse en Belgische kabinetten nu op belangrijke punten gemaakt onder het motto 'Ik weet er wel niks van, maar dat hoeft niet, want ik heb idealen'. En daarmee raakt het beleid dermate losgezongen van de realiteit, dat de belangen van de eigen bevolking compleet uit zicht raken.

Zelfs als je op ideologische gronden wilt vasthouden aan het vervangen van alle kerncentrales door windmolens, zonnepanelen en grootschalige elektrolyzers voor 'groene' waterstof – een utopisch systeem dat zeker nog twintig jaar in de toekomst ligt – dan nog is nu het enige redelijke standpunt, dat je de huidige kerncentrales in bedrijf houdt totdat deze acute energiecrisis voorbij is.

Zelfs dat laatste beetje gezond verstand is nu bij Greenpeace, Groen en *Die Grünen* zoek geraakt. Greenpeace Duitsland voert inmiddels actie om extra kolencentrales op te starten om de winter door te komen, terwijl het nog steeds vasthoudt aan het standpunt, dat op 1 oktober de drie Duitse kerncentrales die nu nog in bedrijf zijn, afgeschakeld moeten worden. Duidelijker kan de ideologische waanzin waarin de milieubeweging zichzelf heeft vastgedraaid niet geïllustreerd worden.

Wetenschapsjournalist [Arnout Jaspers](#) neemt u iedere week mee in de wondere wereld van de hypes en drogredenen die ons leven verregaand beïnvloeden.

Wynia's Week wordt mogelijk gemaakt door de donateurs. [Doet u mee?](#) Hartelijk dank!